

Oponentský posudek rigorózní práce

Jméno a příjmení (student): Karel Sládek

Oponent: ThLic. Pavel Vojtěch Kohut OCD

Rigorózní práce doktoranda Karla Sládka *Vladimír Solovjov: mystik a prorok* splňuje všechny podstatné formální požadavky kladené na tento druh písemného projevu. Tvoří jej 128 stran textu a 5 stran seznamu literatury.

Práce je přehledně rozdělena do tří kapitol: první tvoří *Uvedení do studia Vladimíra Solovjova* (s. 3-15), druhou *Osobnost a dílo Vladimíra Solovjova ve světle intuice kosmické všejednoty* (s. 16-124) a třetí *Závěr: Vladimír Solovjov – předchůdce Druhého vatikánského koncilu* (s. 125-128). Již z délky jednotlivých kapitol práce je zřejmé, že vlastní jádro tvoří druhá kapitola, rozdělená do šesti podkapitol: *Mystická setkání s Boží Sofií a hledání univerzálního náboženství* (s. 19-40), *Univerzitní studia a systematizace kosmogonicko-antropologického systému* (s. 41-59), *Proroctví pravdy v nerozdělené Všeobecné Církvi* (s. 60-75), *Prorocké zvěstování dobra pro společnost* (s. 76-97), *Zjevení mystické krásy v lásce a přírodní evoluci* (s. 98-107) a *Vize eschatologického konce v předtuše smrti* (s. 108-124). Toto členění shledávám z hlediska formálního i obsahového jako velmi zdařilé a přehledné: po důležitých metodologických poznámkách v úvodu následuje prezentace klíčových aspektů Solovjovovy nauky pod zorným úhlem intuice kosmické všejednoty, která se snaží respektovat chronologii života i děl zkoumaného autora. Tím se jednak zamezuje opakování údajů, k němuž by nutně došlo, kdyby se zvlášť prezentoval Solovjovův život a jeho díla, a zároveň lze sledovat autorův osobnostní i naukový vývoj. Podkapitoly 2.3-2.5 navíc váže společné schéma *pravdy, dobra a krásy*. Z hlediska rozvržení látky tak lze práci vytknout snad pouze příliš krátký závěr (pouhé čtyři strany textu), ve kterém by zřejmě bylo vhodné ještě formou přehledného shrnutí znovu představit dvojí rys osobnosti, díla a nauky Vladimíra Solovjova: jeho mystičnost a proroctví, přičemž aspekt předjímání myšlenek Druhého vatikánského koncilu mohl být do tohoto rámce vhodně zakomponován a nemusel stát osamoceně.

Co se týče *formální stránky*, této práci je třeba vytknout poměrně velkou řadu chyb, naštěstí většinou jen drobných jako jsou překlepy („Tence“ namísto „Tenace“ na s. 11, 4. řádek zdola; „velikij s“ namísto „velikij spor“ /s. 13, 9. řádek/, „padesátýtých“ namísto „padesátých“ /s. 20, 3. řádek shora/, „ílu“ namísto „sílu“ /s. 37, 12. řádek shora/, „p“ namísto „o“ /s. 68, 3. řádek zdola/, „Slovjov“ namísto „Solovjov“ /s. 70, 3. řádek shora/, „děla“ namísto „dělá“ /s. 86, 12. řádek zdola/, „na národnostní“ namísto „národnostní“ /s. 87, 10. řádek shora/, „Solovjovoč“ namísto „Solovjovově“ /s. 98, 10. řádek zdola/, „spáso“ namísto „spásou“ /s. 105, 6. řádek zdola/, dvakrát přísudek „je“ ve větě /s. 122, 8. řádek shora/, „ke kráse“ namísto „ke krásě“ /s. 125, 2. řádek zdola/, chybějící slova nebo porušený slovosled (1. věta na s. 16; s. 44, 15. řádek shora; s. 77, 9. řádek shora, text v závorce; s. 100, 9. a 8. řádek zdola) a jiné („jeho“ namísto „své“ /s. 18, 2. řádek zdola/, „nebo-li“ namísto „neboli“ /s. 37, 9. řádek shora/, „kopernikánský“ namísto „kopernikovský“ /s. 60, 2. řádek zdola/, „připustíme na to“ namísto „připustíme to“ nebo „přistoupíme na to“ /s. 119, 12. řádek shora/). Vhodnější než v poznámkách neustále uvádět, že jde o vlastní překlad autora rigorózní práce, by bylo zavést na začátku značku, která na tuto skutečnost upozorňuje (např. asterisk). Dále by bylo dobré vyhnout se opakování stejného druhu uvozovek v rámci citací, neboť to brání přehlednosti textu (srov. např. s. 41, 15.-6. řádek zdola), jakož i opakování stejných předložek (srov. např. trojí „na“, s. 42, 6. řádek shora). V seznamu literatury (který je mimochodem v úvodním obsahu uveden na jiné stránce než se nachází ve skutečnosti) bych čekal přinejmenším členění na prameny a sekundární literaturu, nikoli jednoduše abecední výčet. Stejně tak patří k standardu uvádět u odkazů na internetové stránky den konzultace webového zdroje.

